

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 7Cdo/20/2016  
Identifikačné číslo spisu: 8112219874  
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2016  
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8112219874.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Y. J., bytom Y., zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom so sídlom v Prešove, Jesenná 8, proti žalovanému: Mesto Prešov, so sídlom v Prešove, Hlavná 73, IČO: 00 327 646, o náhradu za vecné bremeno, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11 C 133/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. septembra 2015 sp. zn. 21 Co 74/2015, 21 Co 77/2015, takto

### rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 17. septembra 2015 sp. zn. 21 Co 74/2015, 21 Co 77/2015 vo výroku, ktorým rozhodol tak, že sudca JUDr. Eduard Valenčin nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo 4. augusta 2014 č. k. 11 C 133/2012-64 podanie žalobcu odmietol, zamietol návrhy žalobcu na prerušenie konania, zamietol návrh žalovaného na zloženie preddavku na trovy konania. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 208,32 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalobcovi patrí náhrada za zriadenia vecného bremena zo strany žalovaného ohľadne pozemkov evidovaných na LV č. XXXXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Y. Žiadal, aby súd ustanovil súdneho znalca na vypracovanie znaleckého posudku za účelom určenia hodnoty vecného bremena a zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady za vecné bremeno určené znaleckým dokazovaním pred súdom. Návrh považoval súd prvej inštancie za neúplný. Žalobcu vyzval uznesením zo 7. septembra 2012 č. k. 11 C 133/2012-15 na doplnenie návrhu tak, aby konkrétne určil výšku náhrady za vecné bremeno. Zároveň žalobcu upozornil, že ak jeho podanie nebude v danej lehote doplnené a pre jeho nedostatky nebude možné v konaní pokračovať, súd podanie odmietne. Keďže žalobca nedoplnil svoje podanie v zmysle výzvy súdu, súd prvej inštancie podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) podanie odmietol. Odôvodnil to aj tým, že ak sa žalobca domáha splnenia povinnosti v peniazoch (§ 80 písm. b/ O.s.p.), musí byť ním požadovaná suma jasne a presne uvedená v žalobnom návrhu, pretože súd v konaní a v rozhodovaní je ňou viazaný a môže sa od nej odchýliť iba v prípadoch uvedených v § 153 ods. 2 O.s.p.

Rozhodnutie vo vzťahu k zamietnutiu návrhov žalobcu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR (sťažnosť vedená pod sp. zn. II. ÚS 12/2013) a z dôvodu podanej žaloby vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9 C 48/2013 odôvodnil tým, že konanie na ústavnom súde bolo skončené uznesením zo 16. januára 2013 č. k. II. ÚS 12/2013-13, ktorým bola sťažnosť žalobcu odmietnutá. Ohľadne konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9 C 48/2013 žalobca nepreukázal, ako uvedené konanie súvisí s konaním, ktoré žiada prerušiť, keďže predmetom konania sú pozemky evidované na LV č. XXXXX nachádzajúce sa v katastrálnom území Y. a v konaní sp. zn. 9 C 48/2013 pozemky evidované na LV č. XXXX nachádzajúce sa v katastrálnom území V.. Rozhodnutie vo vzťahu k zamietnutiu návrhu žalovaného na zloženie preddavku odôvodnil tým, že žalobca podal neúplnú žalobu, keďže v nej neuviedol konkrétnu výšku náhrady za vecné bremeno a ani na výzvu súdu tento nedostatok žaloby neodstránil. Mal za to, že v tomto štádiu konania nebola splnená zákonná podmienka pre uloženie povinnosti žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania v zmysle návrhu žalovaného. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p.

2. Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca odvolanie, a to proti výrokom o odmietnutí podania, o zamietnutí návrhov na prerušenie konania a proti výroku o trovách konania. Žalobca okrem iného namietal aj skutočnosť, že v predmetnej veci koná nezákonný sudca v zmysle ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 757/2004 Z.z.“). Podľa jeho tvrdenia, sudca JUDr. Eduard Valenčin nebol určený v zmysle rozvrhu práce a v zmysle opatrenia predsedníčky Okresného súdu Prešov z 3. júla 2012; spis nebol prerozdelený prostredníctvom generátora v podateľni Okresného súdu Prešov. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Súd prvej inštancie uznesením z 28. októbra 2014 č. k. 11 C 133/2012-100 zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov zo 4. augusta 2014 č. k. 11 C 133/2012-64 vo výroku o odmietnutí podania žalobcu a vo výroku o trovách konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v odvolaní proti uzneseniu, ktorým bolo odmietnuté jeho podanie, toto svoje podanie ohľadom výšky náhrady za vecné bremeno doplnil. Postupom podľa § 210a O.s.p. súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vo výroku o odmietnutí podania a vo výroku o trovách konania zrušil.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo 17. septembra 2015 sp. zn. 21 Co 74/2015, 21 Co 77/2015 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo 4. augusta 2014 č. k. 11 C 133/2012-64 a uzneseniu z 28. októbra 2014 č. k. 11 C 133/2012-100 rozhodol tak, že: I. sudca JUDr. Eduard Valenčin nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci; II. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo 4. augusta 2014 č. k. 11 C 133/2012-64 vo výroku o zamietnutí návrhov na prerušenie konania; III. zrušil uznesenie súdu prvej inštancie zo 4. augusta 2014 č. k. 11 C 133/2012-64 vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie; IV. odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 28. októbra 2014 č. k. 11 C 133/2012-100. V odôvodnení k výroku I. uviedol, že preskúmal tvrdenia žalobcu v odvolaniach týkajúce sa konania nezákonného sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v predmetnej veci a vyhodnotil ich, vychádzajúc z obsahu, ako námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi, s poukazom na § 14 ods. 1 O.s.p., § 15a ods. 1 O.s.p. a § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. Zákonný sudca sa k vznesenej námietke zaujatosti vyjadril, že sa necíti byť zaujatý, keďže nemá žiadny pomer k tejto veci, účastníkom konania, ani ich právnym zástupcom. Zároveň poukázal na to, že nemá vedomosť o žiadnej skutočnosti, z ktorej by vyplývalo, že predmetná vec mu nebola pridelená zákonným spôsobom. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 29. júna 2012 bola vec vedená pod sp. zn. 11 C 133/2012 pridelená na rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prešov JUDr. Ivete Wildeovej. Konajúca sudkyňa Okresného súdu Prešov JUDr. Iveta Wildeová vyjadrila svoju zaujatosť v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. a súhlasila s pridelením veci inému sudcovi. Predsedníčka Okresného súdu Prešov Opatrením zo dňa 3. júla 2012 podľa § 15 O.s.p. s poukazom na vyhlášku MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy ako aj na rozvrh práce príslušného súdu odňala JUDr. Ivete Wildeovej vec vedenú na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11 C 133/2012. Vydala pokyn, aby táto vec bola pridelená náhodným výberom prostredníctvom generátora v podateľni súdu inému sudcovi. Opatrenie predsedníčky Okresného súdu Prešov bolo realizované. Vec bola náhodným

výberom prostredníctvom generátora pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Eduardovi Valenčinovi (č. l. 10 spisu). Tento postup korešpondoval so znením Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov platného na obdobie roka 2012. Podľa pravidla č. 12 tohto rozvrhu, v prípade, ak je sudca vylúčený z prejednávania veci (pre pomer k veci, účastníkom alebo ich zástupcom), bude ďalší zákonný sudca určený náhodným výberom prostredníctvom generátora. Z uvedeného je zrejmé, že vec bola pridelená náhodným výberom prostredníctvom generátora v podateľni súdu (nie súdnou tajomníčkou, či sekretárkou Okresného súdu Prešov ako to tvrdí žalobca). Z tvrdení žalobcu, ani z vyjadrenia zákonného sudcu nebola zistená žiadna z okolností, ktorá by ho v zmysle uvedeného ustanovenia vylučovala z prejednávania a rozhodovania tejto veci. V danej veci neexistuje objektívny, zákonom vymedzený dôvod, pre ktorý by bolo dôvodné zákonného sudcu JUDr. Eduarda Valenčina vylúčiť z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

5. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu, jeho výroku I., podal dovolanie žalobca pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. pred 1. júnom 2016, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanoveniami § 237 písm. f/ a g/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 1. januára 2015 do 30. júna 2016 ide o ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p.) a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Namietal, že v posudzovanej veci došlo k jej prerozdeleniu v rozpore s Opatrením predsedníčky Okresného súdu Prešov z 3. júla 2012, keď nebola prerozdelená prostredníctvom generátora v podateľni súdu, čím došlo k zmene zákonného sudcu postupom, ktorý je v rozpore so zákonom a v predmetnej právnej veci koná a rozhoduje sudca, ktorý nezodpovedá požiadavkám kladeným zákonom na zákonného sudcu a postupom súdu tak bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa vyjadrenia pracovníkov podateľne Okresného súdu Prešov, prerozdelenie predmetnej veci dňa 3. júla 2012 nebolo realizované cestou podateľne, o čom svedčí aj skutočnosť, že podpis na potvrdení nie je podpisom žiadnej z pracovníčok podateľne Okresného súdu Prešov a tiež odtlačok pečiatky na predmetnom potvrdení nie je odtlačkom pečiatky, ktorú používa podateľňa Okresného súdu Prešov. V liste predsedníčky Okresného súdu Prešov JUDr. Ivety Mihókovej č. 1 SprO 1161/2012 z 24. augusta 2012 ako odpovedi na žiadosť v súvislosti s pridelením spisov 11 C 9/2007 a 11 C 133/2012 náhodným výberom je uvedené: „...výnimky pri prerozdeľovaní spisov vykonáva na základe pokynu predchádzajúceho vedenia len predseda súdu a tajomníčky jednotlivých oddelení. ... Aj v tomto prípade bol zachovaný obvyklý postup a spis prerozdělila pracovníčka sekretariátu, čo je zrejmé z podpisu na potvrdení...“. Opatrením predsedu Okresného súdu Prešov č. Spr. 103/2003 z 13. januára 2003 bývalý predseda Okresného súdu Prešov poveril realizáciou výnimiek prostredníctvom generátora náhodným výberom okrem podateľne súdu aj súdne tajomníčky, prípadne pracovníčku kancelárie predsedu okresného súdu. Podľa Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2012, jeho článku III: „Všetky podania adresované tunajšiemu súdu musia byť podateľňou prijaté, opatrené prezenčnou pečiatkou, na ktorej bude vyznačený dátum. Nápad rovnakého rozsahu je do jednotlivých senátov prideloňovaný sudcom v súlade s rozvrhom práce, náhodným výberom prostredníctvom generátora elektronickej podateľne.“ Postup súdu pri prerozdeľovaní predmetnej veci bol v rozpore so zákonom, keďže predmetné opatrenie č. Spr. 103/2003 bolo zrušené inými - následnými rozvrhmi práce Okresného súdu Prešov v ďalších rokoch a tiež Opatrením predsedníčky Okresného súdu Prešov z 3. júla 2012 v konkrétnej veci. Uvedeným postupom súdu boli porušené základné práva žalobcu zakotvené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Krajský súd v Prešove pochybil, keď odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k nezákonnému sudcovi, uvedené v odvolaniach zo 17. septembra 2014 a 20. novembra 2014, vyhodnotil ako námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Eduardovi Valenčinovi, keďže odvolací súd mal preskúmať postup a konanie súdu prvej inštancie, či bola Okresným súdom Prešov rešpektovaná zásada prideloňovania vecí jednotlivým sudcom v súlade s pravidlami obsiahnutými v Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2012 a spôsobom, ktorý určuje zákon, t. j. či sudca JUDr. Eduard Valenčin zodpovedá požiadavkám kladeným zákonom na zákonného sudcu. Tým, že takto nepostupoval, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože nerešpektoval jeho právo na vyvodenie procesných dôsledkov z porušenia práva na zákonného sudcu. Na základe uvedeného žalobca žiada, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21 Co 74/2015, 21 Co 77/2015 zo 17. septembra 2015 a tiež uznesenia Okresného súdu Prešov sp.

zn. 11 C 133/2012 zo 4. augusta 2014 a sp. zn. 11 C 133/2012 z 28. októbra 2014 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutom výroku je potrebné zrušiť.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu je upravená v § 237 a § 239 O.s.p. S prihliadnutím na obsah dovolania najvyšší súd osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

9. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva [v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - vid' napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

10. Odňatie možnosti konať pred súdom videl žalobca v tom, že v posudzovanej veci došlo k jej prerozdeleniu v rozpore s Opatrením predsedníčky Okresného súdu Prešov z 3. júla 2012, čím došlo k zmene zákonného sudcu postupom, ktorý je v rozpore so zákonom a v predmetnej právnej veci koná a rozhoduje sudca, ktorý nezodpovedá požiadavkám kladeným zákonom na zákonného sudcu. Konanie pred súdom prvej inštancie tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. (rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený) majúcou za následok i vadu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo 16. januára 2013 č. k. II. ÚS 12/2013-13 odmietol sťažnosť žalobcu vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v čl. 38 ods. 1 Listiny základných ľudských práv a slobôd a tiež práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 133/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky s tým, že v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. nesprávne obsadenie súdu, resp. odňatie účastníka jeho zákonnému sudcovi, zakladá aj právo na podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

12. Po preskúmaní obsahu spisu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní nesprávne posúdil obsah odvolacích námietok žalobcu. Jeho tvrdenia k osobe vo veci konajúceho sudcu

JUDr. Eduarda Valenčina vyhodnotil výlučne ako námietku zaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p., § 15a ods. 1 O.s.p.). Aj napriek tomu, že žalobca vo svojom odvolaní s poukazom na viaceré listiny (Opatrenie predsedníčky Okresného súdu Prešov z 3. júla 2012, odpoveď predsedníčky Okresného súdu Prešov z 24. augusta 2012 č. 1 SprO 1161/2012, Rozvrh práce Okresného súdu Prešov na rok 2012 a iné) uvádza, že vo veci koná sudca, ktorý nezodpovedá požiadavkám kladeným na zákonného sudcu, odvolací súd sa pri svojom rozhodovaní nezaoberal ustanovením § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p., v zmysle ktorého je daný dôvod na zrušenie veci ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (viď závery vyplývajúce z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. januára 2013 č. k. II. ÚS 12/2013-13). V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd ani presvedčivo nereagoval na zásadné odvolacie námietky žalobcu, že prerozdelenie predmetnej veci dňa 3. júla 2012 nebolo realizované cestou podateľne. Konkrétne sa odvolací súd nevysporiadal s tvrdeniami žalobcu, že podľa vyjadrenia pracovníkov podateľne prerozdelenie danej veci nebolo realizované cestou podateľne, že spis prerozdělila pracovníčka sekretariátu, že opatrenie predsedu Okresného súdu Prešov č. Spr. 103/2003 z 13. januára 2003, ktorým bývalý predseda Okresného súdu Prešov poveril realizáciou výnimiek prostredníctvom generátora náhodným výberom okrem podateľne súdu aj súdne tajomníčky, prípadne pracovníčku kancelárie predsedu okresného súdu bolo zrušené inými - následnými rozvrhmi práce Okresného súdu Prešov v ďalších rokoch a tiež Opatrením predsedníčky Okresného súdu Prešov z 3. júla 2012 v konkrétnej veci a napokon, že takýto postup je v rozpore so zákonom č. 757/2004 Z.z., Rozvrhom práce Okresného súdu Prešov na rok 2012 a Opatrením predsedníčky Okresného súdu Prešov zo dňa 3. júla 2012.

13. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016, dospel k záveru, že v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k výroku napadnutého dovolaním neobsahuje presvedčivé vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Rozhodnutie odvolacieho súdu tak nespĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.

14. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd preto uznesenie krajského súdu vo výroku, ktorým rozhodol tak, že sudca JUDr. Eduard Valenčin nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 CSP).

15. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.